

Operacje na stosie

Stos jest obszarem pamięci o dostępie LIFO (Last Input – First Output). Adresowany jest niejawnie przez rejestr segmentowy **SS** oraz wskaźnik wierzchołka stosu **SP**. Używany jest do przechowywania stanu procesora podczas wykonywania procedury i obsługi przerwań oraz do przekazywania parametrów do procedury.

PUSH *src* - instrukcja składowania na stosie działa następująco

- odejmuje **2** od zawartości rejestru **SP**
- zapisuje zawartość ***src*** na stosie pod adresem **SS:SP**.

POP *dst* - instrukcja pobierania ze stosu działa następująco

- pobiera ze stosu wartość spod adresu **SS:SP** i zapisuje do ***dst***.
- dodaje **2** do rejestru **SP**.

src oraz **dst** mogą określać rejestr 16-bitowy lub komórkę pamięci (na stosie umieszczane są wartości 16-bitowe).

Dla programów typu program.com rejestr segmentowy stosu **SS** ustawiany jest na taką samą wartość jak rejestr segmentu kodu **CS** zaś zawartość **SP** przyjmuje wartość **0FFFEh**. Pod adresem **SS: 0FFFEh** przechowywany jest adres powrotu z programu po instrukcji **ret**.

Można obserwować zawartość stosu oraz zachowanie wskaźnika stosu naciskając przycisk [**Stack**] w oknie emulatora. Pozycja wierzchołka stosu wskazywana jest przez symbol <.

Zadanie

Zaobserwuj zachowanie procesora i stosu podczas wykonywania następujących programów

ORG 100h

```
MOV AX, 1234h
PUSH AX      ; zapisanie zawartości AX na stosie
MOV AX, 5678h ; zmiana zawartości AX
POP AX       ; odtworzenie oryginalnej zawartości AX
```

RET

END

ORG 100h

```
MOV AX, 1234h ; zapisanie wartości 1234h do AX.
MOV BX, 5678h ; zapisanie wartości 5678h do BX
PUSH AX      ; zapisanie zawartości AX na stosie
PUSH BX      ; zapisanie zawartości BX na stosie
POP AX       ; zapisanie do AX oryginalnej zawartości BX
POP BX       ; zapisanie do BX oryginalnej zawartości AX – zamiana miejscami
```

RET

END

Zadanie

Zapisać na stosie liczby od 1 do 12, a następnie pobrać je ze stosu i wpisać do tablicy TAB.

Uwaga: Wykorzystanie rejestru BP do adresowania stosu będzie omówione przy omawianiu procedur.

Procedury

Procedura jest fragmentem kodu wywoływanego z program w celu realizacji określonego zadania. Zastosowanie procedur sprawia, że program uzyskuje określoną strukturę i jest łatwiejszy do zrozumienia. Wykorzystanie procedur umożliwia powtórne użycie kodu (wielokrotne wykorzystanie procedur w różnych programach). Użycie procedur zmniejsza wielkość pamięci zajmowanej przez program.

Po zakończeniu procedury program z reguły wraca do miejsca wywołania (następnej instrukcji).

Składnia procedury jest następująca:

name **PROC**

 ; kod procedury ...

RET
name **ENDP**

name – nazwa procedury.

Instrukcja **RET** kończy wykonanie procedury i nakazuje powrót do program wywołującego.

PROC oraz **ENDP** są dyrektywami kompilatora i nie generują żadnego kodu. Kompilator po prostu zapamiętuje adres procedury.

Instrukcja **CALL** służy do wywołania procedury.

CALL name

Oto przykład:

```
ORG 100h
MOV AX, 1

CALL m1

MOV AX, 2

CALL m1

RET          ; powrót do system operacyjnego.

m1 PROC
    ADD AX, 5
    RET      ; powrót do program wywołującego.
m1 ENDP

END
```

Istnieją różne **sposoby przekazywania parametrów i wyniku działania** pomiędzy programem wywołującym a funkcję. Najprostszym jest **przekazywanie przez rejestry**.

Przykład:

W następującym przykładzie procedura otrzymuje dwa parametry przez rejestry **AL** oraz **BL**, mnoży je i wynik zwraca przez rejestr **AX**:

```
ORG 100h
MOV AH, 0
MOV AL, 1
MOV BL, 2

CALL m2
CALL m2
CALL m2
CALL m2

RET ; powrót do system operacyjnego.

m2 PROC
    MUL BL ; AX = AL * BL.
    RET ; powrót do program wywołującego.
m2 ENDP

END
```

W powyższym przykładzie obliczona jest wartość **2** do potęgi **4**.

Zadania.

1. Napisać procedurę, która mały znak ASCII zamienia na duży i wykorzystać ją w programie. Inne znaki pozostawić bez zmiany.
2. Napisać procedurę, która małe znaki łańcucha (zakończonego 0) zamienia na duże. Użyć ją w programie, który wczytuje łańcuch z klawiatury, zamienia na duże litery i wyświetla na ekranie. Dokonywać zamiany Enter na 0 i odwrotnie.

Przykład:

W następnym przykładzie używana jest procedura do wyświetlenia komunikatu *Hello World*:

ORG 100h

LEA SI, komunikat ; pobranie adresu zmiennej komunikat do SI.

CALL drukuj

RET ; powrót do systemu operacyjnego.

; =====

; procedura wyświetla napis zakończony zerem (znacznik końca)

; adres łańcucha znaków przekazywany jest przez rejestr SI:

drukuj PROC

next_char:

CMP b.[SI], 0 ; sprawdzenie czy osiągnięto znacznik końca (0)

JE stop ; jeśli tak to koniec procedury

MOV AL, [SI] ; pobranie następnego kodu ASCII .

MOV AH, 0Eh ; funkcja systemowa.

INT 10h ; wyświetla znak zapisany w AL.

INC SI

JMP next_char ; przejście do następnego znaku.

stop:

RET ; powrót do program wywołującego.

drukuj ENDP

; =====

komunikat DB 'Hello World!', 0 ; tablica znaków zakończona znacznikiem końca (0).

END

Prefiks "b." przed [SI] oznacza, że porównujemy bajty; porównując wartości 16-bitowe używamy prefiksu "w." . Jeśli porównywana jest zawartość rejestru – prefiksy te nie są potrzebne, gdyż kompilator zna rozmiary rejestrów.

Przykład definicji i użycia procedury:

outhex PROC

;specyfikacja funkcji

; wejście: BH zawiera bajt

; wyjście: pisz szesnastkową wartość bajtu

;zapamiętanie stanu procesora (rejestrów wykorzystywanych przez funkcję)

push AX

push BX

push CX

push DX

;operacje realizowane przez funkcję

mov DL, BH

mov CL, 4

shr DL, CL ; analiza 4 bitów mniej znaczących

mov CX, 2 ; pętla 2 razy

AGAIN:

cmp DL, 9

ja BIG

add DL, 30h

jmp PRINT

BIG: add DL, 37h

PRINT: mov AH, 2

int 21h ; wyświetlenie znaku

mov DL, BH

and DL, 0Fh ; wyzeruj starsze 4 bity

loop AGAIN

;odtworzenie stanu procesora (w odwrotnej kolejności!!!)

pop DX

pop CX

pop BX

pop AX

;powrót do program wywołującego

ret

outhex ENDP

Użycie procedury

mov BH, *zmienna* ; podaj argument dla OUTHEX

call outhex

Przykład procedury komunikującej się z programem głównym za pośrednictwem stosu:

```
N EQU 4
org 100h
; sumowanie kilku liczb przekazywanych przez stos
push a
push b
push c
push d
push N          ; liczba sumowanych elementów
call suma

add SP,10      ; przesunięcie wskaźnika stosu o obszar zajęty przez parametry

ret

suma PROC
    mov BP, SP      ; ustawienie rejestru bazowego dla dostępu do parametrów
    push CX
    mov CX, [BP+2]
    mov AX, 0
    mov SI, 4
    ets: add AX, [BP+SI]
        add SI, 2
    loop ets
    pop CX
    ret             ; wynik zwracany przez AX
suma ENDP

a dw 3
b dw 2
c dw 7
d dw 4
end
```

Narysować obraz stosu w momencie wywołania procedury i prześledzić operacje na stosie podczas pracy programu.

Wykorzystanie stosu do komunikacji z procedurą.

```
;Program procSuma.asm
;dodaj_proc.asm
;-----
org 100h

mov AH, 09H      ;wyświetlenie komunikatu
lea DX, komunikat
int 21H ;dos interrupt
; wczytywanie wartości z klawiatury
mov AH, 0AH      ;buforowane wejście z klawiatury
lea DX, listaPar
int 21H
; pobierz dwie liczby całkowite
mov AL, poleOper ;pobierz 1 znak z poleOper
mov AH, 00H
push AX          ; 1 argument na stos
mov BL, poleOper +1 ; pobierz 2 znak z poleOper
mov BH, 00H
push BX          ; 2 argument na stos
call oblicz      ;odłożenie adresu powrotu na stosie i przejście do procedury

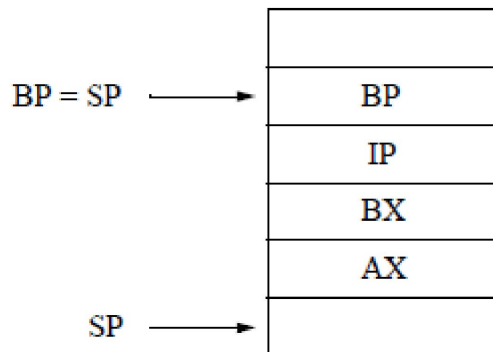
;miejsce powrotu po wykonaniu procedury
;zapisanie sumy do zmiennej wynik
mov wynik+8, AH
mov wynik+9, AL
;wyświetlenie wyniku
mov AH, 09H ;wyświetlenie napisu
lea DX, wynik
int 21H
ret
;-----
oblicz PROC
    push BP      ;wykorzystany będzie rejestr BP
    mov BP, SP   ;BP wskazuje na wierzchołek stosu
    mov AX, [BP+4] ;pobranie pierwszego operandu
    add AX, [BP+6] ;dodanie drugiego argumentu do AX
    aaa          ;korekcja dziesiętna dla kodów ASCII
    or AX, 3030H ;zamiana na kod ASCII
    pop BP       ;odtworzenie BP
    ret 4         ;pobranie IP z dodaniem 4 do SP tak by wskazywał początkową lokalizację
oblicz ENDP

listaPar LABEL BYTE
maxNapis DB 5
liczbaZn DB ?
```

```

poleOper DB 5 DUP(?)
komunikat DB 0DH, 0AH, "Podaj dwie liczby jednocyfrowe: $"
wynik DB 0DH, 0AH, "Suma =      $"
;-----
END

```


Wykorzystanie stosu w powyższym programie

Zadania

1. Napisz procedurę obliczającą wartość $f(x)=0$ dla $x<0$ oraz $f(x)=x^2$ dla $x\geq 0$. Wykorzystaj ją w programie.
2. Napisz procedurę, która zwraca wartość największej z trzech przekazywanych jej liczb całkowitych. Wykorzystaj ją w programie głównym.
3. Napisz procedurę, która zwraca wartość największą (najmniejszą, sumę elementów) z tablicy liczb całkowitych. Wykorzystaj ją w programie głównym.
4. Napisz procedurę obliczającą wartość $f(x)= -1$ dla $x<0$, $f(x)= 0$ dla $x=0$ oraz $f(x)=+1$ dla $x>0$. Wykorzystaj ją w programie.
5. Napisać procedurę, która otrzymuje jako parametry łańcuch S oraz liczbę powtórzeń N, a następnie wyświetla na ekranie łańcuch S N-razy przy czym za każdym razem poprzedza go liczbą spacji o 1 większą (aż do N-1 spacji).